

คำของคน...

นำเสนอเมื่อ : 28 ธ.ค. 2551

คำของคน

ใช้จ่ายอย่าง

ในกาลครั้งหนึ่งยังมียายแก่คนหนึ่ง สามีเสียชีวิต ส่วนลูกหลานก็แยกย้ายกันไปอยู่ที่อื่น ยายแก่ทำมาหากินอยู่ตัวคนเดียวด้วยความขยันขันแข็งมาตลอด แก่เก็บเล็กผสมน้อย

กระหมัดกระหม่อม จึงสะสมเงินทองไว้ได้พอสมควร แก่จึงไปซื้อไหเก่าใบหนึ่งมาใส่เงินนั้นไว้ จะไปไหนก็จะอุ้มให้ติดตัวไปด้วย และไม่เคยเปิดไหออกใครเลย

ครั้นเมื่อยายอายุมากขึ้นๆ ทำงานอย่างเดิมไม่ไหว ลูก หลาน ซึ่งพากันคิดว่ายายแก่ คงจะต้องมีทรัพย์สินสมบัติมาก จึงพากันมารับยายแก่ไปอยู่ด้วย ยายแก่ก็รู้เท่าทันแต่ก็ทำเฉยเสีย ช่วยลูกหลานทำงานสุดกำลัง เพื่อไม่ให้ลูกหลานดูถูกได้วาเสียชาวสุกเปล้า หรือเกาะเขากิน

จนวันหนึ่งแกลงไปอายุห้าทำสวนอยู่คนเดียว แดดก็จัด แก้วสีก็ปวดหลังเป็นกำลัง ถึงกับล้มฟาดไปไม่รู้ตัว หมดสติอยู่กลางแดดเป็นเวลานานกว่าลูกหลานจะมาพบ และช่วยกัน อุ้มเขายาน เมื่อแก่ฟื้นขึ้นมาปรากฏว่าแกเป็นอัมพาตพอจะพูดและเคลื่อนไหวได้บ้าง รักษาอยู่ เป็นเวลานานก็มีไม่เท่าไร แก่ใช้เงินที่สะสมไว้เป็นค่ารักษาจนหมด ลูกหลานทั้งหลาย พากันเดาว่ายายแก่คงใช้เงินรักษาจนหมดตัวแล้ว จึงพากันตีตัวออกห่าง

ในที่สุดเพื่อนบ้านแถวนั้นทนุไม่ได้จึงผลัดกันมาดูแลยายแก่ แต่ทุกคนก็มีหน้าที่การงานต้องทำ จะมาพยาบาลอยู่นานก็ไม่ได้ ยายแก่จึงต้องช่วยตัวเองซะสวนมาก จะไปถ่ายอุจระก็ไม่ได้

เมื่อเงินทองหมดก็ยิ่งว่างเปล่าอยู่ แก่จึงถ่ายอุจระไว้ในไหนนั้นทุกวัน แล้วก็ปิดฝาไว้

เมื่อมีชาวบ้านมาเยี่ยม แก่ก็เริ่มคุยอวดชาวบ้านว่าความจริงเงินของแกก็ยังพอจะมีเหลือ "เงินก้อนเงินของฉันไว้ส่วนหนึ่ง เอาไว้ตอนเขาตาจน ไม่เชื่อลองโยกไหดูสิ"

ชาวบ้านต่างก็ลองเอามือผลักไหดู ก็เชื่อว่ามีเงินอยู่ในนั้นแน่

พอลบบ้านต่างคนก็ต่างไปเล่าต่อกัน

"ยายแก่ แก่ยังมีเงินเหลืออยู่ไม่น้อยเลย ไหที่ใส่ไว้หนักอึ้งทีเดียว"

ความนี้ในที่สุดก็ไปเข้าหูหลานๆ ของยายแก่ ด้วยความละโมภจึงพากันกลับมาคอยรับไชยายแก่อีก

ต่างคนก็ชิงกันเอาไชยายแก่ เพราะหวังจะครอบครองทั้งทองและเงินในไห

ต่อมาไม่นานยายแก่ก็ถึง

อายุขัย หลานๆ ก็จัดงานศพเสีงดงาม

เมื่อเสร็จจากงานศพแล้ว ลูกหลานทุกคนก็ต่างคิดบัญชีค่าใช้จ่าย เพื่อจะได้แบ่งเงินในไหว่า ใครได้ส่วนแบ่งมาก ใครได้น้อย พอลบบัญชีเสร็จแล้วก็ยังทะเลาะกันจนยุติไม่ได้

เพราะต่างคนก็อยาก

จะได้อีก ไม่มีใครยอมใคร ในที่สุดก็ตกลงให้เปิดไหก่อนเพื่อจะนับเงินทอง

แต่แล้วทุกคนก็ต้องผิดหวัง

เพราะพอเผยฝาไหออก กลับอุจระก็เหม็นคลุ้ง จนทุกคนผงะหงาย

ลูกหลานทุกคนเสียรู้ยายแก่เสียแล้ว